

Skupen nastop ustvarjen.

Na naš poziv so se odzvale vse delavske skupine. — Po pogajanjih sta Socialistična stranka in skupina „Zedinjenje“ sprejeli naše predloge. — Končno se je izjavila tudi socialno-demokrat. stranka za skupen nastop.

V našem letaku smo postavili vprašanje enotnega nastopa vseh delavskih strank jasno in naravnost pred ves proletariat Slovenije in pred vse delavske stranke.

Naš klic po enotnem nastopu, po enotni fronti delavstva proti kapitalizmu je vzbudil v delavskih srcih novo upanje v uspešne boje, je šel po kolodvorih, delavnicah in rovih, je vzbudil vse revirje in fabrike: delavska masa je kot en mož zahtevala enoten nastop. V delavskih centrih se je enoten nastop ustvarjal od spodaj. Naši sodrugi so povsod stali na čelu ustvarjanja enotnega nastopa delavcev in revnih kmetov.

Pogajanja med zastopniki vseh delavskih strank v Ljubljani, ki so po našem predlogu bila javna, so se vršila pod tem mogočnim pritiskom razpoloženja delavstva.

Preveč jasno je bilo vprašanje enotnosti postavljeno, preveč silen je bil pritisk delavstva, da bi moglo posamezne stranke delati to, kar so delale v Samoupravnem Akcijskem Odboru. Soc. stranka sploh ni hotela prisostvovati, zedinjaši so iz njega odšli, da so se lahko ž njo zasebno sporazumeli. Bernotovci so napihavali formalna vprašanja, da se izognejo glavnim. Na pismi, ki smo jih poslali skupini Zedinjenje in socialdemokratom, ne eni ne drugi niso dali odgovora. Tako vedenje tu ni bilo mogoče. V zadnji številki smo dejali: „Delavci, vaša je naloga!“ in delavstvo je nalogo izvršilo.

Tudi na teh pogajanjih so zastopniki posameznih skupin „manevrirali“ in pokazali svoje namene. Tako n. pr. si je zastopnik socialdemokratske stranke pridrževal pravico, da stavi pogoje glede oseb, ki bi jih posamezne stranke kandidirale in da ne pristane na osebe, ki so sodelovale z buržuazijo ali izvrševale teror nad proletariatom. Delavstvo gotovo zavrača sodelovanje z buržuazijo in terorja nad seboj, toda ravno v enotni fronti se bo vsem delavcem pokazalo, kdo bo to fronto zapustil, izdal in sodeloval s kapitalom. Na tem razbijati delavski blok, enoten nastop, bi pa bilo v škodo proletariatu in v korist onim, ki pod krinko „socializma“ podpirajo buržuazijo.

Na drugi strani pa so socialisti in zedinjaši stali tale pogoj za skupen nastop: Na skupnih shodih smejo za-

stopniki vseh strank govoriti samo to, kar je vsem delavskim strankam skupno, ne da bi prišlo do diskusij in bojev. Kaj pomeni tak pogoj? Tak pogoj bi nam vzel svobodo govora, nam bi vzel našo samostojnost. S tem bi nam bil nataknen nagobčnik, da ne bi mogli delavcem in kmetom povedati, kakšni so cilji našega boja in kakšna je njegova pot. To se je pokazalo konkretno v tem, da je združeni glavni volilni odbor socialistov in zedinjašev zavrnil od nas stavljeno parolo svobodne samoodločbe slovenskega naroda. O tem najvažnejšem vprašanju političnega življenja v državi bi zaradi tega, ker imamo mi na eni, socialisti in zedinjaši na drugi strani, različne nazore, ne smeli na volilnih shodih povedati, kako bo proletariat rešil nacionalno vprašanje, niti ne, da je proletariat proti nacionalnem zatiranju. Če soc. stranka stoji na stališču „narodnega edinstva“, teorije vladajoče buržuazije in centralizma, je to njena napaka in zabloda, skupni nastop zaradi tega ne sme biti razbit. Toda mi ne gremo v skupen nastop, da oportunistične zablode podpiramo, temveč da zberemo proletariat v enotno fronto in kmetsko ljudstvo ter zatirane narode okrog njega. Ta njihov pogoj smo odločno zavrnil in smo zahtevali proletarsko demokracijo v tem nastopu. Končno so vse stranke pristale na to načelo proletarske demokracije.

Na prvih pogajanjih smo kot sklicatelji tudi stali na naše predloge, kakšno politiko naj zastopajo delavsko-kmečki poslanci. Te naše predloge so socialisti in zedinjaši sprejeli, izvzemši točko o nacionalni samoodločbi Slovencev. Izjavili smo na to, da so s tem ovire za skupen nastop padle in da je enotnost v oblastnih volitvah ustvarjena.

Zastopniki vseh strank so že sestavili načrt manifesta na proletariat Slovenije, v katerem so povedani vzroki skupnega nastopa in skupne zahteve, za katere se vsi borimo.

Delavski blok, enoten nastop je torej ustvarjen. Gre samo še za kandidate, na teh pa se delavski blok ne bo razbijal, ker se ne sme razbiti. Delavci in kmetje! Določite vi kandidate! Kot smo že v našem letaku pozvali: Postavite jih na svojih delavsko-kmečkih konferencah!

sem iz Zagreba. V njih odpust. Sodrugi (socialisti in komunisti) Kolman Ivan, Kozmus Franc, Bauer Vencelj, Kladnik Maks, Weinberger Mirko — vsi z družinami — so tako vrženi na cesto. Značilno je, da so vsi odpuščeni sodrugi odborniki strokovne podružnice, ki so podpirali odprto pismo Čobalu.

Sodrugi, delavci Slovenije!
Ta dogodek je nov znak podjetniškega terorja. Značilen je toliko bolj, ker hoče zrušiti strokovno organizacijo, ker hoče uničiti enotnost socialističnih in komunističnih delavcev v steklarni Zagorje. Zato dvignite svoj glas, protestirajte na sestankih in shodih, podprite steklarje v Zagorju v njihovem boju proti redukciji in terorju.

Vse odpuščene steklarje nazaj na delo!

Po redukciji zdaj še teror.

Pet steklarjev v Zagorju odpuščenih

Poročali smo o obsežni redukciji steklarjev v zagorski steklarni. Priobčili smo tudi pismo podružničnega odbora strokovne organizacije na Miho Čobala, predsednika Del. zbornice. To pismo so podpisali vsi odborniki, čeprav različnega političnega prepričanja.

Na to složnost in enotnost je sedaj naskočilo vodstvo steklarn. Kajti če bodo steklarji ostali enotni, ne bo redukcija zrušila njihove moči, znižala plač, poslabšala akorda itd. S tem pa bi upravni odbor zgrešil svoj namen.

In prišlo je pet rekomandiranih pi-

Pritisk iz mase.

Ptujsko delavstvo za enoten nastop, za enotnost delavskega razreda, za enotnost delavcev in kmetov.

Sodrugi iz Ptujja so nam poslali sledečo resolucijo, ki je bila sprejeta na članskem zborovanju social. delavskih in obrtniških organizacij dne 30. novembra 1926.

Navzoči zahtevajo:

1. Neomajno združitev in enotnost vsega razredno-zavednega delavstva.

2. Zahtevamo odločno od naših obstoječih vodstev (central), da začno z vso resnostjo s pogajanjem za enotnost delavskega in kmečkega proletariata.

3. V slučaju, da naletimo v tem vprašanju na gluha ušesa (odpor), bomo zavzeli vso akcijo za zgoraj omenjeno enotnost sami.

4. Zahtevamo, da se pri oblastnih volitvah nastopi enotno na polju razrednega boja. Sklene se, da nastopi ptujski okraj z enotno listo.

Ker imamo dovolj žalostnih skušenj od prejšnjih volitev, ko je veljala parola, ako bomo propadli, bomo vsaj pregledali naše vrste, koliko nas je. Pri tej metodi so se naše vrste vedno bolj krčile.

Poziva se vse delavstvo, ki je razredno zavedno, da se pridruži našemu klicu in se strne z nami v en glas:

Živela enotnost delovnega ljudstva.

Op. ur. — Misel enotnosti, katero propagirati smatra naš list za svojo glavno in prvo nalogo, je že začela podirati vse prepreke, katere so ji reformistični voditelji postavili na pot. Na uporno molčanje „Volksstimme“ glede vprašanja enotnega nastopa delavstva v mariborski oblasti, je ta sklep ptujskega proletariata najboljši odgovor. Sledite njegovemu pozivu, vsi delavci! Strnite se v enotno fronto, ustvarite strokovno enotnost in enoten boj bojujte proti kapitalu!

Pribiti moramo,

da so hoteli zastopniki Socialistične stranke (Arh, Krušič) razbiti enoten delavski nastop v srezih Litija, Laško in Slovenjgradec s tem, da so sklicevali okrožne konference svojih lastnih maloštevilnih pristašev, na katerih so hoteli postaviti samostojno listo Soc. stranke. — Proč z razbijaci! Proč z reformizmom!

Poziv

na solidarno pomoč mežiškemu rudarjem.

Sodrugi in sodružice!
Delavci in delavke Slovenije!

Mežiški rudarji (po večini sicer pristaši Jugoslovanske socialno-demokratske stranke) stoje v hudem razrednem boju proti angleškemu kapitalu, ki ima v rokah bogate mežiške rudnike, in proti domačemu režimu, ki stoji na vsej črti na strani tega kapitala. Režim jim je razpustil občino, v kateri so imeli delavci skoro dvetretjinsko večino, in postavil vladnega komisarja. Režim pa jim ni razpustil občine zaradi slabega gospodarstva, ali zaradi kakih morebitnih napak. Gospodarstvo in poslovanje mežiškega proletariata je bilo vzorno. Tekom dveh let je mežiški proletariat postavil občini krasno modernno meščansko šolo z delavnicami, zgradil vodovod in uredil polno drugih stvari. Za naprej je projektiral občinsko elektrarno in različne obrate, da vsaj

deloma odpomore brezposelnosti, ki se pojavlja v vsej ostrini tudi v mežiški dolini. Razpustil pa jim je režim občino radi tega, ker so se mežiški rudarji poslužili veljavnega občinskega zakona in po tem zakonu pravilno obdavčili ogromne profite angleških kapitalistov, namesto skromne rudarske zasluzke in bore kmečke pridelke. Razpustil je občino zato, ker je mežiška delavska občina solidarno podprla s primernim zneskom po povodnji poškodovane reževe, ki so izgubili v divjih valovih Meže svoje imetje in streho nad glavo.

Toda to še ni vse! Angleški mogotci se niso še zadovoljili s tem, da so rudarji morali iz občinske hiše. Oni so iz maščevanja vrgli na cesto tri rudarje občinske svetovalce in nevarnost obstoja, da bodo vrženi na cesto še drugi rudarji občinski svetovalci. Tako hoče režim preplašiti mežiške rudarje, zlomiti njihovo kompaktnost in bojvnost.

Sodrugi in sodružice!

Mežiška občina je delavska postojanka in mežiški rudarji so delavci in naši sodrugi, pa tudi če so na napačni politični poti! Izguba te postojanke ni samo izguba za mežiške rudarje, temveč izguba za ves delavski razred v Jugoslaviji. Za to pa je naša sveta dolžnost, da stojimo kot zavedni proletarci odločno na strani mežiških bojnikov in da jih podpiramo moralno in stvarno kolikor najbolj mogoče.

Delavci in delavke!

Ustanovite v vseh industrijskih centrih, v vseh proletarskih organizacijah odbore za pomoč mežiškemu rudarjem in zbirajte za preganjane in njihove družine prostovoljne prispevke. V odborih naj bodo zastopani pristaši vseh strank, pa tudi brezstrankarji. Če daruje vsak delavec v Sloveniji samo en dinar, angleški kapital ne bo mogel mežiških preganjanih rudarjev nikdar spraviti na kolena.

Sodrugi in sodružice!

Pošiljajte mežiškemu rudarjem v pismih in telegramih svoje delavske pozdrave in jim izrekajte svoje simpatije, da jih tako bodrite v njihovem težkem boju. Mežiški proletarci ne smejo čutiti, da so osamljeni na svetu, temveč naj izvedo, da se vsa proletarska Slovenija živo zanima za njihov boj. Mežiški rudarji in njihove družine naj zvedo, da bijejo vsa naša srca zanje in da smo vsi delavci Slovenije solidarni z njimi.

Naj živi proletarska solidarnost!
Naj živi enotna fronta proletariata!
Naj živi občinska samouprava!
Naj živi boj mežiških rudarjev!

Upor na Javi.

Pod vodstvom komunistov je sredi novembra izbruhnila oborožena vstaja proti holanskim vladnim organom na otoku Javi v južni Aziji. — Zakaj?

Delavcem se je odvzela vsaka politična svoboda. Davki so rasli. Sodnija je stala popolnoma na strani tujih imperialistov. Kulije so priganjači pretepali do smrti. Z zborovanj je policija aretirala delavske voditelje. Zapori so prenapolnjeni. V njih se mučijo komunisti. Voditelja Suga so tako ubili v ječi. Pred enim mesecem je bilo naenkrat aretiranih 300 komunistov. Končno je moralo prekipeti do vrha.

Vstaja se je pričela z naskokom na jetnišnice. Dozdaj se še vedno širi.

Holanska vlada v Amsterdamu obljublja, da bo upor udušila s krvavo silo.

Narodi Indonezije vstajajo, kitajski primer jih dviguje. Skupno z njimi zahtevamo: Samoodločbo vsem zatiranim in kolonialnim narodom Balkana, Azije in vsega sveta!

Volitve v drugo rudarsko skupino.

(Za enotno rudarsko razredno listo.)

V nedeljo 12. decembra se vršijo po nalogu rudarskega glavarja volitve v II. skupino rudarske zadruge.

V Trbovljah je najprej sestavila Zveza rudarjev svojo lastno kandidatno listo. Pri tem pa ni niti poizkusila, da se za te volitve postavi enotna kandidatna lista. S tem se seveda naši sodrugi niso strinjali.

Tudi pri socialno-demokratskih delavcih je vzkipelo, ko so videli tako nedelavsko postopanje. Posebno so bili ogorčeni, ko je trboveljska organizacija Socialistične stranke pozvala njihove predstavnike na pogajanja glede oblastnih (političnih) volitev, nikakor pa ne zaradi volitev v drugo rudarsko skupino. Vsak rudar si je bil lahko na jasnem, da socialističnim odbornikom ni prav nič za enotnost rudarjev.

Tako je prišlo do skupnega sestanka II. rud. skupine, socialno-demokratske sekcije, skupine okrog „Enotnosti“ in enega bivšega dela zedinjašev. Na tem sestanku je med živahnimi in lepimi debatami prišlo do složnosti in sporazuma. Postavila se je enotna kandidatna lista.

Na sestanek so prišli tudi zastopniki meščanskih in fašistovskih strank. Seveda — volitve se bližajo, pa je treba natresti peska v oči rudarjem.

Zveza rudarjev popolnoma — na tleh.

Nikjer ni lansko strokovno „Zedinjevanje“ rodilo tako malo uspehov in sadu kakor ravno pri rudarjih. Vse je ostalo pri starem. Samo del bivšega neodvisnega članstva je vstopil v Zvezo rudarjev. In ker je med njimi bilo mnogo sposobnih in najsposobnejših sodrugov, so si neodvisni v nekaterih podružnicah kmalu pridobili ugled in veljavo in vpliv s svojim delom. Celo socialistični delavci so morali priznavati mnoge zasluge neodvisnim.

Tedaj pa je vodstvo začelo preganjati naše sodruge in funkcionarje. V času največjih redukcij se je proglasila obznana nad članstvom in z diktatom se je razpustila podružnica v Velenju. O kakšnem boju proti Trboveljski družbi pa niti sledu.

Zato je morala Zveza rudarjev pričeti padati. In še to kar v mnogih krajih obstoja, sloni na požrtvovalnosti naših sodrugov. Seveda je težko agitirati za vstop v organizacijo, ki ne pozna proletarskega demokratizma in kjer izvaja par tajnikov diktaturo nad članstvom.

Lani je še govorila statistika, da ima Zveza rudarjev 800 članov. Letos jih priznava samo še 500. Ali tudi ta številka ni resnična. Poglejmo, koliko članov šteje rudarska organizacija v glavnih treh revirjih.

Trbovlje šteje v zadnjem času samo 36 redno plačujočih članov.

Zagorje nekaj več, okrog 50.

Hrastnik okrog 25.

V Velenju je podružnica razbita, v Hudijami, Rajhenburgu, Kočevju je pa sploh ni.

To so katastrofalne številke, ki jih objavljamo s strahom, kaj bo z rudarskim strokovnim gibanjem. Če naši podatki niso točni, smo z veseljem pripravljeni jih popraviti. Toda jasno mora biti vsakomur, da se na tako organizacijo TPD lahko požvižga. Na rudarsko delavstvo pada zdaj velika naloga, zgraditi znova rudarsko strokovno gibanje. Na delo, sodrug! Položite temelje, donajajte kamenje in opeko, da se dvigne ponosna stavba.

Nečastno postopanje z rudarji.

Prosimo, da objavite v prihodnji „Enotnosti“ naslednji dopis:

Potrebno je, da se obelodani, kako surovo postopajo bolniški strežniki v rudniški bolnici. Za vsako malo pogreško, ki jo napravi bolnik, ga ozmerjajo čisto po krščansko. Mimogrede bodi povedano, da se odlikuje bolniški strežnik, ki je vnet član trboveljskega Orla.

Eden bolnikov je prosil strežnika za juho, ker jo še ni dobil. Ta ga je ozmerjal na kratko, češ, da naj molči. Če pride bolnik v bolnico, vendar ne more prvo minuto vedeti za splošen red, ki je po-

Ti zastopniki so hoteli preprečiti enoten nastop vseh onih delavskih skupin, ki stojijo na stališču razrednega boja. Hoteli so namreč vriniti med kandidate tudi svoje strankarske zastopnike. Le po energičnem nastopu naših pristašev in nekaterih rudarskih zaupnikov se je onemogočil ta trik meščanskih strank in se je s tem zagotovil enoten nastop razrednih delavskih skupin.

Mi sicer nimamo ničesar proti klerikalnim delavcem ali nacionalnim delavcem. Če je med njimi kakšen sposoben, ugleden, vpliven delavec, brez dvoma so ga na sestanku rudarji postavili za kandidata. Toda strankarske zastopnike Orjunašev, SLS itd. dajati na listo, vabiti jih na delavske sestanke, paktirati z njimi in se jim uklanjati — tega ne smemo dopustiti. Sicer bo prišlo tudi v Trbovljah tako daleč kakor je v Hudijami, kjer zaradi terorja ne obstoja nobena razredna organizacija in tudi ne socialno-demokratska. Pač pa se šopirijo kapitalistične in fašistovske stranke. Te stranke so pa v Trbovljah še posebno čisto navadne dekile Trboveljske družbe.

Rudarji Trbovelj!

Volite vsi enotno rudarsko razredno listo! Brez meščanskih zastopnikov!

treben v bolnišnici. Zato prosimo strežnika, da naj bolj vpludno postopa, sicer se bomo obrnili kam drugam.

Nič novega tudi ni surovo postopanje pri podjetju Dukiču, dnevni kop Dobrna. Paznik surovo nahruli delavca: „Moraš!“ — pa čeprav ti je mašina že čisto za petami. Tako se je zgodila nesreča v noči od 24. na 25. novembra, ko je šel voziček čez noge zaviraču Jožetu Ivanu, ki je ostal nad eno uro v mrazu in blatu. Dnevno se dogajajo nesreče pri tem podjetju.

Pozvali bi merodajne oblasti, da se zganejo in preprečijo surovo in zločinsko postopanje nad delavci. Toda vrana vrani ne izključuje oči. Zato, delavci, zganite se sami in organizirajte se v svoji strokovni organizaciji. Delavec-dopisnik.

Tako se dela.

(Shod v Velenju.)

Kakor hitro je razglasil rudarski glavar volitve v drugo gospodarsko skupino, so naši sodrugi skupno s socialnimi demokrati sklicali protestni shod, na katerem so zahtevali, da se volitve obratnih zaupnikov izvršijo po novem, ne pa po starem rudarskem zakonu. Odposlali so protest tudi na rudarsko glavarstvo.

Ta teden mora priti odgovor od rudarskega glavarja. Ako ga do srede tedna ne bo, bodo seveda šli velenjski rudarji vseeno v volitve, postavili enotno razredno kandidatno listo in izvolili zaupnike, katerim je delavski interes nad vse.

Rudarji Velenja, volite enotno rudarsko listo!

Svoboda v Zagorju.

Članom razpuščene Svobode II Zagorje je sedaj dovoljeno, da pristopijo k Svobodi I, čeravno so pogoji dosedaj nesprejemljivi. Upajmo pa, da pride do enotnosti v Svobodi, ki jo želi in zahteva delavstvo, kajti s tem se bo močno povzdignilo razredno gibanje in zavest med proletarstvom Zagorja.

Kolesarski klub.

V Zagorju razveseljivo narašča delavski kolesarski klub. Šteje že izredno mnogo članov. Javljajo se še novi. Klub je ne-strankarski in vsakomur odprt. Posebno je dobro vplival obisk mariborskih delavskih kolesarjev na športnike v Zagorju. Op. ured.: Iz Maribora nam pišejo, da so tamkajšnji delavski kolesarji naravnost navdušeni za požrtvovalno in vztrajno gibanje delavstva v Zagorju.

Volitve zaupnikov v Zagorju.

V Zagorju, kjer je med socialističnimi in našimi delavci ustvarjena enotna fronta — čeprav marsikomu ni všeč! — je postavila enotna Zveza rudarjev enotno kandidatno listo za vse obrate v Kotredežu in Kisovcu. Rudarji, volite samo to listo razredne organizacije!

Trboveljska družba se požvižga na organizacijo.

(Mezdne zahteve Zveze rudarjev.)

Zveza rudarjev je pred časom odposlala Trboveljski družbi zahteve rudarjev po novi kolektivni pogodbi.

Te zahteve je Trboveljska družba zavrnila in potem rudarskega glavarstva so te zahteve dospеле naprej — v roke zaupnikov II. rudarske skupine.

Kaj to pomeni?

Pred vsem, da se Trboveljska družba čuti tako mogočno, da noče in ne mara priznati nobene strokovne organizacije. — Morda se rudarji še ne zavedamo, kako velika nevarnost nam s tem grozi.

Na drugi strani priznava Trboveljska družba le še II. rudarsko skupino, ker ve, da njen teror, njene šikane in kazni vežejo roke obratnim zaupnikom in da jih lahko celo vrže na cesto, če bi se predzrnilo zagovarjati delavske interese, kakor se je zgodilo na separaciji v Trbovljah. Pripomniti moramo še eno: Zveza rudarjev ni postopala pravilno, ko je sama vložila mezdne zahteve.

Vsi vemo, da je danes potrebna enotnost. Posebno nasproti mogočni Trboveljski družbi se morajo strniti vse rudarske vrste in vse rudarske razredne organizacije. Skupno in enotno bi se morale vložiti rudarske zahteve.

Zveza rudarjev pa se ni obrnila na II. rudarsko skupino. Molče je šla preko nje, čeravno predstavljajo rudarski zaupniki precejšno moč med rudarji.

Ni se obrnila na Kmetško-delavsko zvezo in strokovno sekcijo JSDS (Bernotovec), čeravno je ta organizacija n. pr. v Trbovljah po številu močnejša od Zveze rudarjev.

Ni se obrnila na one neodvisne delavce, ki so zaradi zakona o zaščiti države in nasilnega razpusta Zveze rudarskih delavcev ostali brez organizacije, ki pa vztrajajo pri svojih bojnih idejah.

Tega mi ne moremo odobravati. Enoten nastop moramo doseči ne samo v volitvah, ko gre za mandate, ampak tudi v še važnejših vprašanjih, v vprašanjih plač, redukcije in nove mezdne pogodbe, kjer so vsem rudarjem interesi enaki.

Novoizvoljeni rudarski zaupniki naj si torej nadenejo za svojo nalogo, da skupno z Zvezo rudarjev, skupno s strokovno sekcijo Bernotovec, skupno z neorganiziranimi neodvisnimi rudarji vložijo nove skupne zahteve po novi mezdni pogodbi.

Koliko in koga bomo volili v Trbovljah?

Na Dukičevem obratu (skupno z Agnes in Dobru), kjer je 1484 delavcev, volimo 14 kandidatov in 14 namestnikov.

V zapadnem okrožju, kjer je 688 delavcev, volimo 7 kandidatov in 7 namest.

V vzhodnem okrožju (Terezija) volimo ravno tako 7 kandidatov in 7 namestnikov.

Na separaciji s 402 delavcema volimo 4 kandidate in 4 namestnike.

Zunanji obrat skupno s stavbenim voli 3 kandidate in 3 namestnike.

Strojni obrat (osrednja delavnica i. dr.) ima pravico do 2 kandidatov in 2 namest.

Skupno je treba izvoliti 37 zaupnikov in 37 namestnikov. Vseh delavcev v Trbovljah je zdaj okrog 3700.

Vsi rudarji pa morajo napisati na glasovnico po vrsti imena tistih rudarjev, ki jih kandidira združena in enotna razredna lista. To je lista, kjer se nahajajo naši pristaši zedinjašev in nekateri nestrancarji.

Ljubljana-Vič.

Naši gerentje res pridno delajo, samo da to delo sestoji v tem, da se pridno kitijo s pavovim perjem. Kaj bi bilo, če ne bi gerentje gradili stanovanjskih hiš, za katere je že bivši občinski svet poskrbel kredite? Seveda pravijo, da je potem Turka Bežigrad v zelo ozki zvezi s Taborom. Pa naše moderne ceste, kaj to ni nič? Seveda so pri tem gerentje spet nedolžni, kriva je država, ki je zgradila v Ljubljani carinarnico, od katere pripadajo gotovi procenti za tlakovanje cest kraju, kjer se carinarnica nahaja. No, pa to bi še bilo, ali kaj obstoji mesto samo okoli sodnije in Zvezde? Sedaj, ko bo prišlo slabo vreme, ubogi prebivalci Viča, ki bodo do kolen gazili blato po mestnem hodniku na Tržaški cesti. Radoveden sem, če se bodo v svoji mogočni pridnosti spomnili tega hodnika. Opominjam pa Turka, da ta hodnik ni nič za prekopat in torej tudi nič za vstran furat. Najbrže je pa v furanju glavni vzrok tlakovanja cest. No pa še drugič kaj.

Dolgo časa se že nisem več oglašil v našem delavskem časopisu. Lansko leto sem se večkrat oglašil v nekdanjem Delavsko-kmetškem listu. Dolgo časa smo bili brez našega lista, težko nam je bilo pri srcih, ko nismo nič zvedeli, kako se godi sodrugom po svetu, v kakšnem položaju so. Pa vendar smo dočakali, kar smo dolgo pričakovali, da je zopet začel izhajati naš delavski list z imenom „Enotnost“. Zato, sodrugi in sodružice, na delo, žrtvujte in darujte za tiskovni sklad. Naročajte naš list, če nečete biti sužnji buržuazije, potem naročajte in prispevajte za tiskovni sklad! Delavski list je edina obramba proti kapitalu. Dopisnik.

Kočevje.

Že odkar izhaja „Delo“ ga nam pošiljajo, akoravno smo že objavili, da ga odklanjamo. Skupina Zedinjenje hoče nas delavce prisiliti, da ga naročimo in bremo. Brati ravno ne škoduje, ali nam škoduje dati denar za četrti časopis, tega ni potreba kakor tretjega očesa v glavi. Skupina mora vedeti, kako se nam godi proletarcem. Ako so tudi oni proletarci, se morajo drugače zediniti. Zediniti se moramo splošno, pa ne samo s par sodrugi bodisi tega ali onega prepričanja. Potem bo uspeh, sicer pa smeh in kratek čas. Članstvo redno pada. To se vidi s tem vašim zedinjenjem. Torej, sodrugi, le v organizacijo, ker le v slogi je moč. Ne dajmo se raznim kapitalistom varati in raznim razbijačem. Rudarji.

Poziv slovenskim delavcem v Nišu.

(Dopis iz niške železniške delavnice.)

Kakor mnoge tako je tudi nas doletelo, da smo šli v svet s trebuhom za kruhom. Govorilo se je po Sloveniji, da se v Srbiji cedi med in mleko, ali mnogi so se v tem upanju prevarali. Opisati hočem samo nekaj primerov iz življenja naših slovenskih delavcev, ne v nacionalnem oziru, temveč iz izkustva, vsakodnevnih slučajev, ki se dogajajo. Imamo precejšno število Slovencev v Nišu, kateri se prav malo zanimajo za delavski pokret ne samo v tem kraju, temveč v celoti. Nekateri iščejo zaščito pri nacionalnih in krščanskih organizacijah, samo v Delavskem domu se redki vidijo. Eni še celo pravijo, da med komuniste ne grejo, drugi pa trdijo, dokler ne bo enotna fronta popolnoma sprovedena, da bojo v opoziciji do tega časa. Vprašamo le sodruge: ali delujejo za enotnost? V zgoraj označenih organizacijah gotovo ne bomo dosegli solidarnosti.

Mi se striktno držimo proletarske parole Marksa in Engelsa, da osvoboditev delavstva, delo je samih nas delavcev. Saj vidimo, da se naš položaj v delavnici vsakodnevno slabša! Reduciranje delavcev je pred vrati! Ali niste videli slučaja s. Vlada Maksimova, ki je bil momentano vržen na cesto? Ali bomo, sodrugi, takšne zločine, ki se vršijo nad nami od strani kapitalistov, molče prenesli in lepo čakali, kdaj pridemo na vrsto. Hočemo li dovoliti, da se cenovnik za Božične praznike zmanjša za 25%? Hočemo li dovoliti, da se nam popolnoma uniči bolniški fond? Še pred dvema meseci je dobil delavec celo plačo, če se je poškodoval na delu; sedaj pa dobi samo polovico, a ono polovico, Bog ve kedaj čez pol leta ali se ti pa sploh izgubi! Sodrugi, otrepite se že enkrat vseh kapitalističnih fraz! Dosti smo frazirali. Denimo si prst na čelo, pa pošteno premislimo in se že enkrat odločimo v bojno razredno organizacijo, potem katere edino je mogoče osvobodjenje izpod kapitalističnega jarma.

Sodrugi! Ali hočeš vedno trpeti to strašno vpitje nad teboj od strani partijvodij kakor tudi od strani samih delavcev? Ali še nisi občutil, kaj je radikalni režim, ki vpije nad teboj „švaba“ in še druge besede, ki ne spadajo niti v azijsko puščavo? Sodrug! ne zavijaj jo preveč po stranpotih v gostilne, kavarne, hotele itd., napoti se rajše v Delavski dom, ker tu je naše svetišče, v katerem se boš osposobil za boj proti kapitalizmu. Pridi, sodrug, kajti tu boš našel zaščito, svoj delavski list, kateri je edini branik razredno zavlednemu delavstvu. Videl boš, da edino na ta način bomo uničili vzroke vsega hudega in zločinstva, ki se večajo in množijo nad nami.

Podprimo, sodrugi, večanje in razprostiranje našega delavskega lista „Enotnost“, ker s tem bomo podprli naše sodruge, ki so žrtvovali življenja, ki trpijo po ječah in temnicah; ne za njihovo osebno korist, temveč za nas in naše sinove in družine. Zbirajmo prispevke za žrtve reakcije! Železničarski delavec.